

Σάββας Μιχαήλ Εισήγηση 2007

ΣΑΒΒΑΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ποίηση, το τρίτο μάτι του Οιδίποδα

Στην ερώτηση Γιατί η Ποίηση; –που αναδιατυπώνεται από τον Hölderlin ως το καίριο για την νεωτερικότητα ερώτημα Γιατί να υπάρχουν ποιητές σε καιρούς στερημένους;– μιαν απάντηση δίνει ένα από τα έσχατα ποιήματα του Γερμανού ποιητή, το In lieblicher Bläue (Σε ευφρόσυνο γλαυκό...). Σ' αυτό το ποίημα των χρόνων της Μεγάλης Σιγής του Χαϊλντερλιν που ονομάστηκαν «χρόνια της παραφροσύνης» συμπυκνώνεται η όλη ποιητική Λογική της ζωής του: όλο μόχθο αλλά ποιητικά κατοικεί ο άνθρωπος σε αυτή την γη... Τα πάθη του Οιδίποδα συνοψίζουν την ανθρώπινη τραγωδία. Αλλά, ίσως, λέει ο ποιητής ο Οιδίποδας έχει ένα παραπάνω μάτι. Μέσα από τη τύφλωση και πέρα από την τύφλωση, μέσα από το μοιραίο τρίστρατο και τις Θήβες και τον Κολωνό και πέρα από τον Κολωνό, μέσα από τις καταστροφές και πέρα από τις καταστροφές της Ιστορίας, το επιπλέον μάτι της Ποίησης βλέπει: Ο προορισμός του ανθρώπου συμπύπτει με τον προορισμό της ποίησης και κάθε ποίησης.